

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA



ÞPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

102/06. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2006. december 14.

A Bíróság C-170/05. sz. ügyben hozott ítélete

Denkavit Internationaal BV, Denkavit France SARL kontra Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Industrie

KORLÁTOZZA A LETELEPEDÉS SZABADSÁGÁT A KÜLFÖLDI ILLETŐSÉGŰ ANYAVÁLLALAT ÁLTAL KAPOTT OSZTALÉKRA FORRÁSADÓT KIVETŐ AZON NEMZETI SZABÁLYOZÁS, AMELY A BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ ANYAVÁLLALAT ÁLTAL KAPOTT OSZTALÉKOT SZINTE TELJES MÉRTÉKBEN MENTESÍTI AZ ADÓ ALÓL

Még abban az esetben is ellentétes a letelepedés szabadságával az ilyen forrásadó, ha valamely adóegyezmény megengedi a külföldi illetőségű anyavállalat számára a saját tagállamában fizetendő adóba történő beszámítást, azonban ezen anyavállalat számára lehetetlen e beszámítás érvényesítése.

A tényállás megvalósulása idején hatályban lévő francia jog szerint a Franciaországban illetőséggel rendelkező társaságok által valamely nem Franciaországban illetőséggel rendelkező anyavállalat részére fizetett osztalékra 25%-os forrásadót számítottak fel. A Franciaországban illetőséggel rendelkező társaság által a szintén e tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalat részére fizetett osztalék egyáltalán nem volt forrásadó-köteles. Emellett a leányvállalat által a franciaországi székhellyel vagy állandó telephellyel rendelkező anyavállalat számára fizetett osztalék bizonyos feltételek mellett szinte teljes mértékben adómentes volt. Az osztalék 5%-ának kivételével az osztalék nem számított bele az anyavállalat adóköteles eredményébe, és ennek megfelelően az adómentes volt.

A kettős adóztatás elkerülése céljából kötött francia-holland egyezmény¹ akként rendelkezik, hogy a Hollandiában illetőséggel rendelkező anyavállalat beszámíthatja a Franciaországban viselt adóteher összegét a Hollandiában fizetendő adó összegébe. A beszámítani kívánt összeg nem haladhatja meg az osztalék után fizetendő holland adó összegét. Mivel Hollandia mentesíti a holland társaságokat a külföldről származó osztalék adója alól, egyáltalán nem vehető igénybe adólevonás a francia forrásadó után.

¹ A Francia Köztársaság kormánya és a Holland Királyság kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Párizsban, 1973. március 16-án aláírt egyezmény.

A Hollandiában illetőséggel rendelkező Denkvit Internationaal BV anyavállalat a tényállás megvalósulása idején két francia leányvállalat, a Denkvit France és (a későbbiekben a Denkvit France-ba beolvadó) Agro France SARL tulajdonosa volt, amely társaságokban szinte kizárólagos részesedéssel rendelkezett. E két társaság 1987 és 1989 között 14,5 millió francia frank (FRF) összegben fizetett osztalékot az anyavállalat, a Denkvit Internationaal részére. A francia-holland egyezmény és a francia szabályozás alapján forrásadó címén levonták az említett osztalék összegének 5%-át, azaz 725 000 FRF-t.

A Denkvit Internationaal és a Denkvit France ezen összeg visszatérítését kéri a Conseil d'État-tól, amely a Bíróság előtt felveti francia forrásadó-mechanizmusnak a közösségi joggal való összeegyeztethetőségét.

A Bíróság először is emlékeztet arra, hogy a közvetlen adók a tagállamok hatáskörébe tartoznak, azonban azok a közösségi jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni e hatáskörüket.

A Bíróság ezt követően kifejti, hogy a közösségi állampolgárok számára elismert letelepedés szabadsága biztosítja, hogy az adott tagállam jogszabályainak megfelelően létrehozott társaság – többek között – leányvállalat útján gyakorolhatja tevékenységét. **A letelepedés szabadsága így biztosítani kívánja a nemzeti bánásmód kedvezményét a leányvállalat letelepedése szerinti tagállamban, megtiltva a társaságok székhelye alapján történő bármilyen, még a legcsekélyebb hátrányos megkülönböztetést is.**

Ilyen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az eltérő bánásmód alkalmazása abban az esetben, ha az érintettek helyzetében objektíve nem áll fenn semmilyen olyan különbség, amely megalapozhatja az eltérő bánásmódot.

A Bíróság megállapítja, hogy függetlenül francia-holland egyezményben foglaltaktól, a nemzeti szabályozás eltérő adójogi bánásmódban részesíti a belföldi illetőségű leányvállalat által az anyavállalata részére juttatott osztalékot aszerint, hogy az utóbbi belföldi vagy külföldi illetőségű.

Ennek megfelelően a kapott osztalék szinte teljes mértékben adómentes a belföldi illetőségű anyavállalatok számára, míg a külföldi illetőségű anyavállalatok a fizetett osztalék összegének 25%-ában megállapított forrásadót kötelesek fizetni.

Ráadásul a belföldi illetőségű anyavállalatok részére fizetett osztaléktól eltérően a külföldi illetőségű anyavállalatok részére fizetett osztalék a francia szabályozás következtében sorozatos adózás alá esik. Az osztalékot először az osztalékot fizető belföldi illetőségű leányvállalatra kivetett társasági adó, másodszor pedig az ezen osztalékban részesülő külföldi illetőségű anyavállalat által viselendő forrásadó formájában terheli adó.

Ennek megfelelően **az anyavállalatok között a székhely alapján az osztalék tekintetében alkalmazott ilyen eltérő adójogi bánásmód korlátozza a letelepedés szabadságát.**

A francia-holland egyezményt illetően a Bíróság emlékeztet arra, hogy a közösségi harmonizációs intézkedések hiányában a tagállamok, a közösségi jog tiszteletben tartása mellett, továbbra is hatáskörrel rendelkeznek a jövedelemadóztatás területén, valamint adott esetben egyezmény útján kiküszöbölhetik a kettős adóztatást, és rögzíthetik a kapcsolási pontokat az adóztatási joghatóság tagállamok közötti megosztása céljából.

A Bíróság ismételen hangsúlyozza azon elvet, miszerint **tilos a letelepedés szabadságának még a kis terjedelmű és csekély jelentőségű korlátozása is**, ugyanakkor megállapítja, hogy a francia-holland egyezmény és a vonatkozó holland szabályozás együttes alkalmazásából az következik, hogy a belföldi illetőségű anyavállalatok igénybe vehetik a sorozatos adóztatás elkerülését lehetővé tevő adózási rendszert, ezzel szemben a külföldi illetőségű anyavállalatok a Franciaországban letelepedett leányvállalatok által fizetett osztalékra vonatkozó ilyen adóztatás alá tartoznak.

A Bíróság ezért úgy ítéli meg, hogy még akkor is ellentétes a közösségi joggal az a nemzeti szabályozás, amely kizárólag a külföldi illetőségű anyavállalatok számára írja elő a belföldi illetőségű leányvállalataik által fizetett osztalék forrásadó útján történő adóztatását, ha a Franciaország és Hollandia közötti adóegyezmény, amely megengedi e forrásadó alkalmazását, lehetővé teszi a francia szabályozás alkalmazása következtében viselt adótehernek a Hollandiában fizetendő adóba történő beszámítását, azonban az anyavállalat számára Hollandiában lehetetlen ezen adónak az egyezmény szerinti beszámítása.

Az ítélet teljes szövege a Bíróság honlapján található.

Elérhető nyelvek: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, SK, SL

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-170/05>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

Bővebb információért forduljon Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028